

FESTIVALURI

Constantin PARASCHIVESCU

Braşov

Când coboară Îngerul...

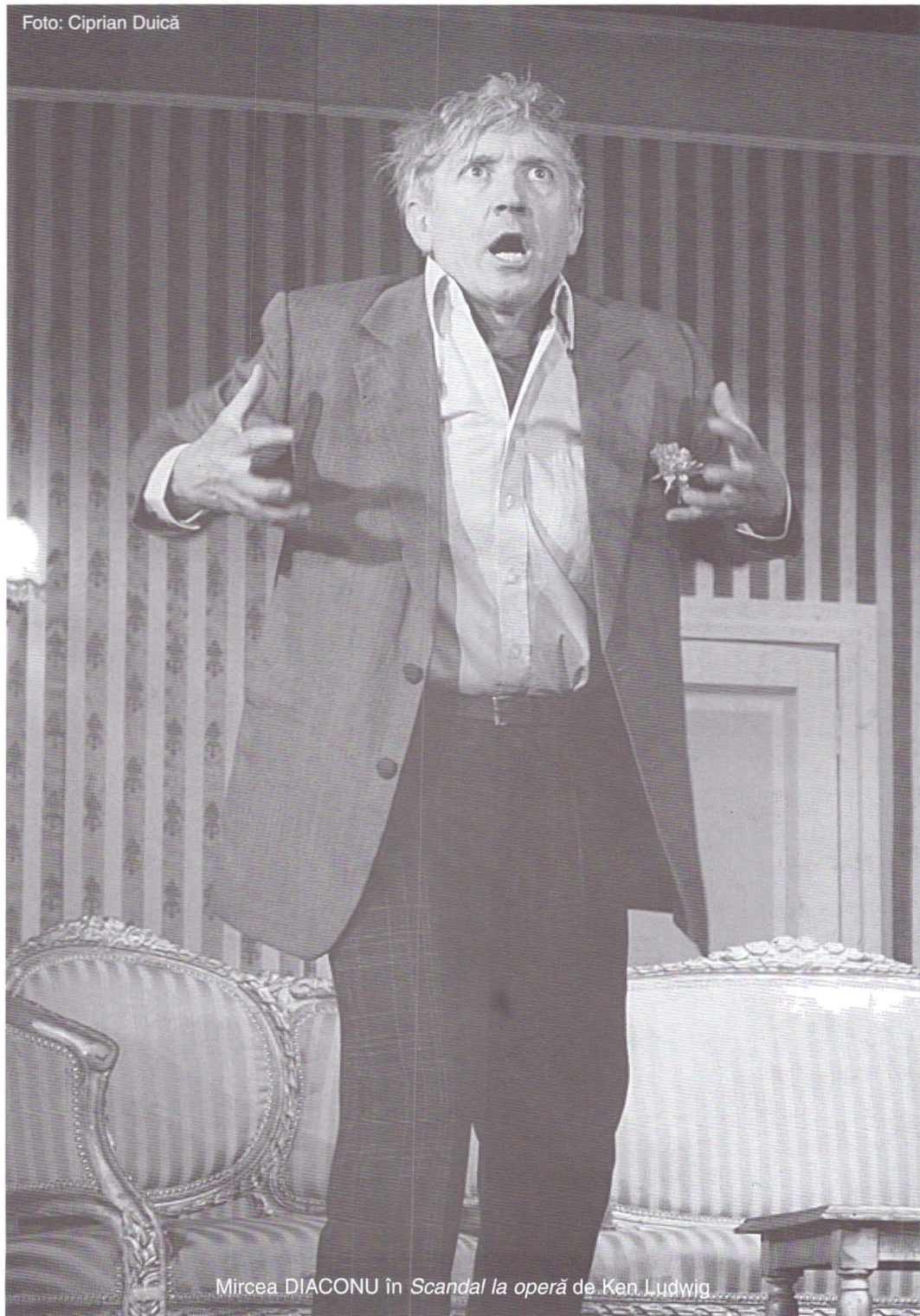
Am fost la **Festivalul de Dramaturgie Contemporană de la Braşov** în ultimele trei zile, când, după mărturia unei actrițe premiate, „a coborât Îngerul în sala teatrului”. În prima mea seară, a dat târcoale, cred, creștetului lui Mircea Diaconu, uluitor de mobil și agil în Saunder din *Scandal la operă* de Ken Ludwig, cu nerv, surprinzătoare gaguri, savuros, irezistibil, un fel de Louis de Funès autohton, pe care însușirile cunoscute îl anunțau, dar eu, cel puțin, nu le-am văzut fructificate astfel până acum. A planat ce a planat cel cu aripi asupra interpretului un timp, când se iveau în scenă, dar s-a îndepărtat iute în alte momente, gonit de stridențe, schimonoseli, precipitări nemotivate în joc și haz căznit. Spectacolul de la Nottara „ce va înregistra recorduri la public”, prevedea o cronicară – și sala plină-ochi de la Braşov, cu spectatori în picioare, o confirma. Dar Îngerul a plecat, totuși...

A revenit a doua zi dimineața, la un colocviu cu tema „Beckett, autor tragic al unui secol tragic”, care nu s-a mai ținut și chiar nu mai avea rost după spectacolul-lectură ingenios ce l-a prefăcut, pe texte nemontate încă la noi, traduse de Anca Măniuțiu: *Atunci, Catastrofa, Nu eu, Comedie*. Profund în valorificarea ideilor și original în expresie, conceput de regizorul Cristian Dumitru, el ni s-a înfățișat de fapt ca un spectacol de sine stătător, atributul „lectură” justificându-se doar la al doilea moment, când actrița Bianca Zurovski interpretează monologul (cam lung) citind textul. Pentru ceilalți – Mihai Bica, Iulia Popescu, Marius Cordoș – soluțiile au fost inedite și elocvente. L-am văzut în sala Studio, unde s-a reprezentat, și pe Înger acolo, cugetând parcă la adâncimile harului. Dar seara a coborât de-a binelea în sală și pe scenă, la *Marlene* de Pam Gems, spectacolul Teatrului de Comedie din București. Când Emilia Popescu, protagonista, a fost determinată să facă declarația la care m-am referit, ea însăși mirată și, bineînțeles, fericită pentru asta. Că nu știi când coboară Îngerul...

Eu am văzut spectacolul la sediu, cu un an înainte, și l-am apreciat pentru originalitate și profesionalism, dar nu mi s-a părut atins de o aripă magică. Ei bine, la Braşov, în sala cât un hău, cu acustică proastă, cu publicul îngrămădit pe lângă pereți și în picioare, la un spectacol de două ore fără pauză, s-au simțit fluturând aripile sacre pe scenă, le-au simțit Emilia Popescu și partenera sa Aurora Leonte, și jocul, evoluția lor în redarea unui model de artistă-cântăreață celebră în epocă, a căpătat aură și fascinație. Într-un scurt monolog la rampă, Aurora a primit aplauze, iar Emilia, frumoasă și strălucitoare, a stârnit de la un moment dat ropote de aplauze aproape la fiecare cântec, executat *live* cu măiestrie și farmec. Efluvii de sensibilitate și emoție spre sală, particule de entuziasm și bucuria spirituală spre scenă. A fost o seară magică, determinând declarația protagonistei că un înger a coborât în sala teatrului. Da, e-adevărat, nu l-a văzut nimeni, dar l-au simțit toți. Inclusiv juriul, care a acordat în premieră, după câte știu două premii aceleiași persoane, Emilia Popescu, unul Pentru cea mai bună actriță, al doilea, Premiul special.

Și cum regia a aparținut unei artiste de incitante sugestii estetice și rafinement, Cătălina Buzoianu, prezentă în festival și cu spectacolul Teatrului Bulandra, *Richard*

Foto: Ciprian Duică

Mircea DIACONU în *Scandal la operă* de Ken Ludwig

Foto: Florin Biolan

Emilia POPESCU în *Marlene de Pam Gems*

al III-lea se interzice de Matei Vișniec, nu e de mirare că Îngerul i-a coborât și dumneaei pe umeri, răsplătind-o cu două premii pământești, Pentru regie și Marele premiu pentru acest spectacol despre destinul unui artist în stalinism. Din care s-a desprins binemeritată grație și pentru acest original actor care este Virgil Ogășanu, interpretul lui Meyerhold, ce a împărțit Premiul pentru cel mai bun actor cu Mircea Andreescu de la Brașov, Dodge în *Copilul îngropat* de Sam Shepard, actor care nu se mai miră de distincții, cu Îngerul la sân. Nu știu dacă plâsmuirea cerească a fost și la ultimul spectacol de gală, *Revizorul* de Gogol, de la Teatrul de Comedie, că de ticsită ce era sala nu se putea distinge, i-a dat însă târcoale, cred lui George Mihăiță, creatorul unui primar gen Ubu, grotesc și burtos, și l-a întrebat pe Horațiu Mălăele, regizorul, care nu era, să-l fleteze puțin pentru viziune caricaturală. Nu știu cum a fost în rest, dar dacă grațiile se adună la apogeu, e un semn bun pentru un festival.

Premiile Festivalului de Dramaturgie Contemporană, Brașov, 2006

Juriul – format din Florica Ichim, Sanda Manu, Emil Boroghină, Horațiu Mihaiu și Marius Stănescu – a acordat următoarele premii:

Premiul pentru scenografie, ex aequo:

IRYNA KATSEL, pentru costumele spectacolului „O zi din viața lui Nicolae Ceaușescu” de Th. Denis Dinulescu, regia Alexandru Tocilescu; Teatrul Mic, București
și

DANTIȚA, pentru scenografia spectacolului „Copilul îngropat” de Sam Shepard, regia Vlad Massaci; Teatrul „Sică Alexandrescu”, Brașov

Premiul pentru cea mai bună actriță:

EMILIA POPESCU, pentru rolul *Marlene Dietrich* din „Marlene” de Pam Gems, regia Cătălina Buzoianu; Teatrul de Comedie, București

Premiul pentru cel mai bun actor, ex aequo:

MIRCEA ANDREESCU, pentru rolul *Dodge* din „Copilul îngropat” de Sam Shepard, regia Vlad Massaci; Teatrul „Sică Alexandrescu”, Brașov
și

VIRGIL OGĂȘANU, pentru rolul *Meyerhold* din „Richard al III-lea se interzice” de Matei Vișniec, regia Cătălina Buzoianu; Teatrul „Bulandra”, București

Premiul pentru regie:

CĂTĂLINA BUZOIANU, pentru spectacolul „Richard al III-lea se interzice” de Matei Vișniec; Teatrul „Bulandra”, București

Premiul special al Juriului:

EMILIA POPESCU, pentru rolul *Marlene Dietrich* din „Marlene” de Pam Gems, regia Cătălina Buzoianu; Teatrul de Comedie, București

Marele Premiu:

Spectacolul „**RICHARD AL III-LEA SE INTERZICE**” de Matei Vișniec, regia Cătălina Buzoianu; Teatrul „Bulandra”, București